

DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

NEDĚLE

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č.36.

11. května 1958.

EVANGELIUM
na 5.neděli po veli-
konocích; Jan 16,23
-30:

V tom čase řekl Je-
žíš svým učedníkům:
"Vpravdě,vpravdě vám
pravím: Budete-li oč
prositi Otce ve jmé-
nu mém,dá vám to.Do-
posud jste neprosi-
li o nic v mém jmé-
nu.Proste,a dosta-
nete,aby vaše ra-
dost byla úplná. To
jsem k vám mluvil v
obrazech. Přichází
hodina,kdy k vám již
nebudu mluvit v o-
brazech,nýbrž zjev-
ně vám budu vyklá-
dat o Otci. V ten
den budete prosit v
mém jménu; neříkám
vám,že já budu pro-
sit Otce za vás,ne-
boť Otec sám vás mi-
luje,protože vy jste
milovali mne a uvě-
řili jste,že já jsem
vyšel od Boha.Vyšel
jsem od Otce a při-
šel jsem na svět;
zase opouštím svět
a jdu k Otci." Pra-
vili mu jeho učed-
níci:"Hle, teď mlu-
víš zjevně a neuží-
váš obrazu.Nyní ví-
me,že víš všechno a
nepotřebuješ,aby se
tě kdo tázal. Proto
věříme, že jsi vy-
šel od Boha."

N A N E B E V S T O U P E N Í P Á N Ě .

Jak praví Písmo sv. několikrát,Kristus Pán čtyřicá-
tého dne po svém zmrtvýchvstání se vrátil k Otci svému,
vstoupil mocí svou před tvář apoštolů na nebesa, a za-
ujal v království nebeském důstojné místo po pravici Ot-
ce. Před svým nanebevstoupením dal Pán apoštolům světové
poslání: "Jděte do celého světa, učte všechny národy,a
křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého; učíte je
zachovávatí všechno, co jsem přikázal vám. Kdo uvěří a
pokřtěn bude, bude spasen; a kdo neuvěří, bude zavržen .
Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa..."

Církev slaví svátek Nanebevstoupení Páně ve čtvrtek
čtyřicátého dne po velikonoční neděli, letos 15. května.
Po přečtení Evangelia při mši svaté se zhasí velikonoční
svíce, která symbolisuje přítomnost Kristovu na tomto svě-
tě od zmrtvýchvstání do nanebevstoupení...

Podle tradice vstoupil Pán na nebe s hory Olivetské u
Jerusalema. Tam postavila císařovna sv.Helena první chrám,
a dosud je tam dochována osmihranná kaple Nanebevstoupení.

-----oooo-----

S V . J A N N E P O M U C K Ý .

Asi před pětadvaceti roky navštívili dva čeští jesuit-
ští seminaristé, studující v Belgii, belgické město Gent.
Přišli k nevelké říčce, přes níž vedl kamenný most;po o-
bou stranách košaté stromy, a na mostě mezi stromy ka-
menná baroková socha světce kněze s křížem v ruce. Celá
scenerie na ně zapůsobila dojmem velmi známým,jako doma.
Přihlédnou blíže a skutečně, na podstavci sochy čtou ná-
pis: SANCTUS JOANNES NEPOMUCENUS MARTYR BOHEMUS (Svatý
Jan Nepomucký, Mučedník, Čech). Jak v nich zabušilo moc-
ně srdce radostí, že našli našeho národního světce tak
daleko za hranicemi Vlasti, a rty jejich šeptaly vroucí
modlitbu....

Sv.Jan Nepomucký je mučedník zpovědního tajemství.Je-
ho svátek se slaví 16.května. Žil v druhé polovici čtr-
náctého století. Pocházel z jihočeského městyse Pomuku
nebo Nepomuku. Rozhodl se pro povolání kněžské.Byl deset
let písařem v kanceláři pražského arcibiskupa Jana Očka
z Vlašimě, a pak 1370-1380 farářem u sv.Havla na Starém
Městě v Praze. Odebral se na několik let na další studie
do Padovy v Itálii, kde nabyt doktorátu církevního práva.
Dále byl kanovníkem vyšehradským a arcijáhnem žateckým.
Požíval u pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna takové
důvěry, že jej r.1389 jmenoval svým generálním vikářem.

Sv.Jan byl vzorný kněz a titulu světce a mučedníka si
dobyhl svým hrdinným utrpením a násilnou smrtí. Královna
Žofie si jej zvolila za zpovědníka. Král Václav IV. za-
slepen jsa žárlivostí, si jednou pozval sv. Jana k sobě,
a k nemalému jeho překvapení se ho tázal,z čeho se mu

POUČENÍ:

Dnešní evangelium je také vzato z rozhovoru Páně s apoštolů při poslední večeři: Pán Ježíš slibuje účinnost modlitby v Jeho jménu. Zdůrazňuje, že je původu Božského, Syn Boží, a předpokládá své nanebevstoupení. Apoštolové vyznávají víru v Jeho Božství.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ:

-NED. 11. V: Pátá neděle po velikonočních; sv. apoštolů Filipa a Jakuba; -PON. UT. STR. 12. 13. 14. V: Prosebné dny; -13. V. sv. Roberta Bellarmína; -ÚTV. 15. V: Zasvěcený svátek NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ; jsme povinni jít na mši sv.

-PÁT. 16. V: sv. Jana Nepomuckého, mučedníka a patrona českého; počátek noviny k Duchu Svatému. -SOB. 17. V: sv. Paškala, vyznavače.

MŠE SV.: -12. V.: za vPz. Antonína Trojka.

Při duchovní obnově v Hamiltonu, zvláště v neděli, přistoupila početná skupina lidí ke sv. svátostem.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA:

-Kardinál Strich se v Římě zotavuje po odnětí pravé ruky, a hodlá se ujmouti svého nového úřadu.

jemství. Nakonec třem daroval život, když přísahali, že o mučení pomlčí. Sv. Jana však, který měl na těle tak těžká zranění, že by jim za krátko podlehl - levý bok jeho byl úplně propálen - dal svázati na rukou a nohou, aby se snad plováním nezachránil, a dal jej svrhnouti s Karlova mostu do řeky Vltavy za noční tmy 20. března r. 1393.....

PROBUDILY SE JIŽ ZPEVNE HAJE, jarní nastal všeho tvorů ples, z něžných květů milostného máje nejvonnější rozvíjí se dnes: tys to svatý Jene z Nepomuku, vroucích nezamítej chvalozvuků, jež ti pějí zbožní křesťané, věrní tvoji čeští krajané.

V ČESKÉ VLASTI kolébka tvá stála, ozářena nebes jasnotou, duše tvoje láskou Boží plála, andělskou se stkvěla čistotou, a Pán, spatřiv veliké tvé ctnosti, povolal tě k velké důstojnosti: budeš knězem Boha živého, nepromluvíš slova křivého.

JAN, hle, na svícnu již Církve stojí, chloubu Prahy, světlo otčiny, duše hříchem poraněné hojí přezáračným lékem z výšiny; slovo pravdy věčné lidu hlásá, Kristus jediná že světa spása, a kdo Jemu srdce zamyká, v nepravostech bídně zaniká.

A CO ŮBTY výmluvnými káže, potvrzuje září života, když pak svátost jazyk Janu váže, neleká ho smrti temnota; nebojí se hněvu královského, nezradíť on nikdy Boha svého, nezjeví, co Pán mu zakázal, jemuž na věky se zavázal.

DARMO Janu hrozíš, krutý králi, darmo hory, doly slibuješ, darmo katí pouta jemu dali, marně na nevinného se štvěš; nežádáť on lesku tvého zlata, přísaha jej váže svatosvatá, lidé na něm nikdy nezvědí, královna co řekla v zpovědi.

JIŽ JEJ ke Karlovu mostu vlekou, již jej vrhli v lůno Vltavy. Hvězdy jasné nad hlubokou řekou ve věčném se běhu zastaví; tam, kde tone mučedník, hle, svatý, v zářačný se věnec vínou zlatý, jímž Bůh Jana zdobí na věky, a kraj divem září daleký.

---0000---

na staroměstské rychtě. Tam byli napjati na skřipec a pálení, dokud by nevyznali, čím radou se ty věci staly. Král dal sv. Jana a Puchníka mučit před svými očima, a snížil se tou měrou, že sám velkou smolnicí oba páčil do boku.

Nejvíce si vylil svůj hněv na sv. Janu pro zpovědní tajemství. Nakonec třem daroval život, když přísahali, že o mučení pomlčí. Sv. Jana však, který měl na těle tak těžká zranění, že by jim za krátko podlehl - levý bok jeho byl úplně propálen - dal svázati na rukou a nohou, aby se snad plováním nezachránil, a dal jej svrhnouti s Karlova mostu do řeky Vltavy za noční tmy 20. března r. 1393.....

královna zpovíдалa. Světec králi rozhodně odpověděl: "Nesluší se na toto se tázati, ani se nesluší na to odpověděti," a současně Václava otcovsky napomenul, aby upustil od nepořádného života uprostřed lehkých milců a aby dobře vládl; neb "jen ten kdo dobře vládne, je hoden královského jména."

Velké královny přízně požíval jeho dvorní kaplan Hynek Pluh z Rabštejna. Král chtěl povýšiti opatství kladrubské na biskupství a dosadit na ně tohoto svého milce. Čekal jen na smrt staříčkého opata Racka. Nebyl to zámer dobrý a proto ani arcibiskup ani mniši kladrubské mu nepřáli a s papežem nebyla věc ještě dojednána. Opat Racek zemřel počátkem roku 1393, mniši si zvolili nového opata Olea a sv. Jan jako generální vikář 10. března volbu potvrdil. Vše šlo obvyklou cestou v mezích církevního práva.

Uslyšev to král na Žebráce, náramně se rozhněval, dal arcibiskupovy rádce, sv. Jana, Puchníka, probošta Václava a rytíře Jana, zajmouti a odvésti do mučírny

(Příště dále.)